

[Per Hækkerup.]

over for folketinget og offentligheden. Det ligger som et bilag til betænkningen. Vi havde meget gerne set, at flere partier havde kunnet tilslutte sig dette forlig. Vi gjorde os ihærdige anstrengelser for at få inddraget de radikale i drøftelserne, men det viste sig, at det ikke var muligt, og det viste sig, at afstanden mellem de radikales vurderinger af, hvad der skulle gøres, og vore vurderinger var så store, at de ikke mente at kunne tilslutte sig det, som de fire andre partier kunne tilslutte sig.

Men vi fire partier nåede et forlig. Forliget omfatter det, der står i forliget, og ikke en tøddel mere. Til gengæld er forliget sådan, at inden for det, der omfattes af forligets ordlyd, kan intet parti fravige det, uden at de tre andre partier er enige heri. Det kan for os alle fire partier betyde, at der kan komme afstemninger, hvor vi er meget kede af at skulle stemme sådan, som vi i henhold til forliget er forpligtet til at gøre det. Men det er nu engang de vilkår, der gælder, når man indgår et forlig.

Men jeg vil gerne sige det klart og tydeligt, så ingen kan være i tvivl om det, at forliget rækker ikke længere end dets ordlyd er og siger. Jeg hørte her, det i regeringen skulle være besluttet at gennemføre et totalt ansættelsesstop. Jeg må sige, det falder uden for forliget; det er regeringens eget ansvar, hvis det er tilfældet. Det er ikke vort ansvar. Det har heller ikke været diskuteret med os, men det er regeringens ansvar, og sådan har regeringen naturligvis, uden at spørge os, mulighed for at foretage sig en række andre ting, som ikke ligger i dette forlig. Selv om jeg nok synes, almindelig venlighed og høflighed kunne have ført til, at man i hvert fald havde orienteret os lidt om det, da det jo ikke er helt betydningsløst, om man laver et ansættelsesstop. Men det får nu være.

Sådan skal man altså opfatte forliget og ikke på nogen som helst anden måde, men til gengæld også med den konsekvens, at vi er forpligtede, alle de 4 partier, der har tiltrådt det.

Så har man meget drøftet forligets politiske betydning, og jeg tror, forliget har en meget stor betydning. Til de forskellige ordførere, som mener på befolkningens vegne at kunne udtale sig med usvigelig sikkerhed

om, hvordan befolkningen vil reagere, vil jeg med lige så usvigelig sikkerhed sige, at min vurdering er den, at hvis socialdemokratiet ikke var gået alvorligt ind i disse drøftelser med den hensigt at nå frem til en løsning, sådan som vi har nået det, så var der ikke kommet nogen løsning. Så havde de øvrige partier ikke kunnet enes om en løsning. Så havde vi været i den situation, at man enten havde ladet tingene gå, eller at regeringen havde valgt at udskrive et valg, hvor vi formentlig efter valget havde stået med en nogenlunde lignende sammensætning af folketinget som i dag og med problemer af økonomisk karakter, som i hvert fald ikke var blevet mindre i mellemtiden, og hvor løsningsmuligheder ville være blevet skudt yderligere et par måneder ud i fremtiden.

Jeg mener ikke, det ville have været forsvarligt af os at gøre det. Jeg mener, et ansvarligt parti — det gælder selvfølgelig alle ansvarlige partier — burde have ladet nogle særsynspunkter falde og medvinket i en fornuftig og forsvarlig ordning.

Så har jeg et par bemærkninger til en af de skrivelser, vi har fået.

Jeg vil gerne i forlængelse af det, arbejdsministeren sagde, sige, at den skrivelse, vi har fået fra Dansk Arbejdsgiverforening og Industrirådet i forening, er en af de ejendommeligste henvendelser, jeg har set rettet fra erhvervsorganisationer til folketinget. En af de ejendommeligste.

Det er mig komplet ubegribeligt, at to ansvarlige organisationer kan få sig selv til at skrive:

„Selv om realiteten er, at virksomhederne bliver sat til at forvalte forbrugerpristilskud, opfattes ordningen som et tilskud til erhvervslivet, der kan udløse fornyet omkostningspres“.

Det er mig ubegribeligt, at de ligefrem opfordrer til det — for det ligger der i sådan en sætning — de, der burde være mest interesserede i, at der ikke kom en yderligere lønglidning. Det underer mig, at det radikale venstres ordfører på tilsvarende måde tager det som en hel selvfølge, at dette forslag bliver praktisk taget virkningsløst, fordi det bliver opvejet af lønglidning. Jeg opfordrede tingets partier til sammen med regeringen at henstille, at man nu undgår en sådan lønglidning, fordi man derved vil svække